Της **ΑΝΝΑΣ ΚΑΝΔΥΛΗ**
a.kandili@realnews.gr

«Δεν είχα καμία απολύτως διαφορά με τον Γραικό»

Στην «κακιά ώρα» αποδίδει ο δολοφόνος του **Δημήτρη Γραικού** τον θάνατο του επιχειρηματία από τη Θεσσαλονίκη, λέγοντας ότι η αποκάλυψη αυτής της τραγωδίας, τρία χρόνια μετά το συμβάν, «θα λειτουργήσει λυτρωτικά» γι' αυτόν. Κατά την απολογία του, που αποκαλύπτει σήμερα η **Realnews**, υποστήριξε ότι δεν είχε προηγουμένως διαφορές με το θύμα, αλλά εκείνη την ημέρα τον προκάλεσε. «Δεν υπήρξε μεταξύ μας καμία οικονομική εκκρεμότητα, ο Γραικός είχε εξοφληθεί για το σύνολο της συναλλαγής μας και δεν υπήρχε περίπτωση να ζητήσει τη συνεργασία μου αν δεν ήμουν απολύτως συνεπής στις πληρωμές μου... Ο ισχυρισμός αυτός περί ύπαρξης τόσο υψηλής οικονομικής εκκρεμότητας είναι απολύτως αβάσιμος, αφού σε τέτοια περίπτωση ο Γραικός δεν είχε κανέναν λόγο να συνεργάζεται μαζί μου... Δεν είχα καμία απολύτως διαφορά με το Γραικό. Δεν υπήρχε ποτέ στο μυαλό μου ούτε υποψία σκέψης να θέλω να του κάνω κακό, πολύ δε περισσότερο να τον σκοτώσω. Δεν είχα λόγο. Ακόμη και όταν μου επιτέθηκε λέγοντας, ούτε λίγο ούτε πολύ, ότι περίπου τον ξεγέλασα στη συναλλαγή μας και ότι ο ίδιος περίμενε περισσότερα χρήματα, ακόμη και τότε νευρίασα με τη συμπεριφορά του, αλλά και πάλι σε καμία περίπτωση δεν σκέφτηκα να του κάνω κακό. Επομένως, οποιοσδήποτε ισχυρισμός περί ύπαρξης πρόθεσης από την πλευρά μου να επιθυμώ αλλά και να επιδιώξω τον θάνατό του είναι πέρα για πέρα ανυπόστατος και αντικείμενος σε κάθε λογική διεργασία... Ο Γραικός ήρθε μόνος του και με βρήκε, δεν γνώριζα την έλευσή του, πολύ δε περισσότερο δεν τον κάλεσα ο ίδιος. Αν πράγματι επεδίωκα τον θάνατό του, θα είχα τουλάχιστον εξοπλιστεί με κάποιο είδος όπλου ώστε να διασφαλίσω το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα και δεν θα το άφηνα "στα χέρια μου". Επιπλέον, η μετέπειτα αντίδρασή μου κάθε άλλο παρά προμελέτη δείχνει, αφού ο μέσος δράστης που επιδιώκει και προετοιμάζει το συγκεκριμένο αποτέλεσμα θα έχει σκεφτεί κάτι πιο "πρωτότυπο και αποτελεσματικό" για τη συγκάλυψη της παράνομης πράξης του από το να θάψει τα ίχνη του εγκλήματος κυριολεκτικά κάτω από τα πόδια του! Αν το συγκεκριμένο πτώμα βρισκόταν οπουδήποτε αλλού εκτός του δικού μου χώρου δεν θα ήταν καθόλου δεδομένη η εμπλοκή μου στην εν λόγω υπόθεση και ήταν κάτι που δεν σκέφτηκα, γιατί πολύ απλά δεν το είχα προσχεδιάσει, αλλά ακόμη δεν το είχα φανταστεί».

«ΟΤΑΝ ΗΜΟΥΝ σίγουρος ότι τον σκότωσα και δεν μπορούσα να γυρίσω τον χρόνο πίσω, αναγκάστηκα να εξαφανίσω τα στοιχεία», ανέφερε ο 46χρονος έμπορος κρεάτων

Την απολογία του καθ' ομολογίαν δολοφόνου του Δημήτρη Γραικού φέρνει στο φως της δημοσιότητας η «R». Πώς περιέγραψε τη σκηνή της συμπλοκής και τι απάντησε όταν ρωτήθηκε γιατί αποφάσισε να θάψει τον κτηνοτρόφο και το αυτοκίνητό του

Και συμπληρώνει πως, χωρίς να θέλει να προσβάλει τη μνήμη του νεκρού, «από πληθώρα μαρτυρικών καταθέσεων, προκύπτει ότι ο θανών ήταν ευερέθιστος, νευρικός και οξύθυμος άνθρωπος και χρησιμοποιούσε βία, όπως εναργώς προκύπτει όχι μόνο από πολλούς μάρτυρες, αλλά ακόμη και από την ίδια τη σύζυγό του, η οποία έχει καταθέσει ότι τη χτυπούσε, την έβριζε και γενικά είχε απέναντί της βίαιη συμπεριφορά».

Αναφερόμενος στα όσα έκανε αφού διαπίστωσε τον θάνατο του Γραικού, το ότι δηλαδή άνοιξε λάκκο και τον έθαψε, όπως και το αυτοκίνητο του θύματος, υποστηρίζει ότι δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη αυτές οι «πραγματικά απαράδεκτες πράξεις» για τις οποίες «μετανοώ πλήρως και ζητώ ειλικρινά συγγνώμη από τους οικείους του θύματος», καθώς ισχυρίζεται πως όλα τα έκανε πάνω στον πανικό του.

Αρνείται, δε, ότι είχε οποιονδήποτε συνεργό στην πράξη του, χαρακτηρίζοντας την έρευνα για το αν είχε ή όχι συνεργασία με Ρουμάνους «εντελώς ανυπόστατη και αβάσιμη».

«Πανικοβλήθηκα»

Ο 46χρονος έμπορος κρεάτων ενώπιον της ανακρίτριας έπιασε το νήμα από την αρχή. «Στις 3/11/2016 βρισκόμουν από τις πρωινές ώρες στο σφαγείο της Χαλάστρας, όπως επίσης και ο Γραικός, και παρακολουθούσαμε τη διαδικασία σφαγής των ζώων. Το μεσημέρι καθίσαμε στο κυλικείο του σφαγείου μαζί με άλλα άτομα, όπου φάγαμε και ήπιαμε, όλοι ευρισκόμενοι σε καλή διάθεση, χωρίς να υπάρχει το παραμικρό ζήτημα. Αφού τελείωσε το τραπέζι, εγώ και ο Γραικός απομονωθήκαμε σε ένα τραπέζι για να δούμε τον λογαριασμό μας. Μετά από αυτό, φύγαμε από τον χώρο χωρίς να υπάρχει οποιαδήποτε εκκρεμότητα μεταξύ μας. Στη συνέχεια πήγα στον στάβλο, όπως κάνω κάθε απόγευμα, για να δω τα ζώα και να τα ταΐσω. Εκεί με περίμενε ο Γραικός. Δεν γνώριζα ότι θα ήταν εκεί, δεν είχαμε συνεννοηθεί ότι θα περάσει από τη μονάδα μου και γενικώς η παρουσία του με ξάφνιασε. Μόλις με είδε, με πλησίασε και μου έκανε παράπονα για την τιμή του κρέατος που μου πού-

Αγριο έγκλημα

λησε. Εγώ από την πλευρά μου θεωρούσα ότι το ζήτημα ήταν λήξαν, δεδομένου ότι τα τιμολόγια είχαν εκδοθεί, τα χρήματα είχαν καταβληθεί, επομένως κάθε συζήτηση για τη συναλλαγή που είχε ολοκληρωθεί ήταν μάταιη. Εκείνος επέμενε, μου έλεγε "βάλε κάτι παραπάνω", στην αρχή με ήρεμο ύφος -ίσως και παρακλητικό- και, προκειμένου να με πείσει ή να με βρει στο φιλότιμο, ανέφερε τις αυξημένες οικονομικές ανάγκες που αντιμετώπιζε. Βλέποντάς με αμετακίνητο στη θέση μου, άλλαξε διάθεση και με επιτακτικό ύφος επέμενε να βάλω κάτι παραπάνω στην τελική τιμή. Εγώ τον αγνοούσα και του ζητούσα να φύγει, λέγοντάς του "καλά είναι τα λεφτά που πήρες, άλλος να ήταν στη θέση μου, δεν θα σου έδινε ούτε αυτά έτσι όπως ήταν τα ζώα σου". Ενώ εκείνος εξακολουθούσε την παραπάνω συμπεριφορά, να ζητάει δηλαδή περισσότερα χρήματα, έκανα μια κίνηση να φύγω, αφού δεν μπορούσαμε τελικά να συνεννοηθούμε. Τότε ο Γραικός άλλαξε ύφος, δεν ήλεγχε τον εαυτό του και ούρλιαζε λέγοντας "είσαι απατεώνας,

Ο 46ΧΡΟΝΟΣ στην απολογία του κατέθεσε ότι μόνος του δολοφόνησε τον Δημήτρη Γραικό και έθαψε τη σορό και το αυτοκίνητό του

με έκλεψες, είσαι π...ς άντρας, δεν φοράς παντελόνια, γ... το σπίτι σου" και όρμησε πάνω μου με σκοπό να μου επιτεθεί και να με χτυπήσει. Αρχικά με άρπαξε από το πουκάμισο και εγώ, προσπαθώντας να τον σταματήσω, εντελώς αντανακλαστικά, τον χτύπησα με δύναμη στο πρόσωπο και τον έσπρωξα. Εκείνος, επειδή με κρατούσε ακόμη από τα ρούχα, με συμπαρέσυρε κατά την πτώση του στο έδαφος και έπεσα πάνω του. Ετσι ξεκίνησε η συμπλοκή μας. Ο Γραικός έπεσε και από πάνω του έπεσα κι εγώ. Κατά την πτώση του, χτύπησε το πίσω μέρος του κρανίου του με το κράσπεδο... Μόλις έπεσε κάτω, έμεινε ακίνητος χωρίς να αντιδρά. Αφού δεν σηκωνόταν, συνειδητοποίησα ότι κάτι σοβαρό έγινε. Πανικοβλήθηκα και άρχισα να τον ταρακουνάω και να τον χτυπάω ελαφρώς στο πρόσωπο για να συνέλθει. Δεν υπήρχε καμία αντίδραση».

Ενώ προσπαθούσε, όπως λέει, να τον επαναφέρει, ήρθε στην κτηνοτροφική του μονάδα, αφού πρώτα του τηλεφώνησε, ένας οδηγός φορτηγού, με τον οποίο συνεργαζόταν, καθώς του έφερνε μπάζα προκειμένου να κάνει κάποιες επιχωματώσεις στην εγκατάσταση. «Ημουν σίγουρος ότι μέχρι να τελειώσει το ξεφόρτωμα θα ήταν απασχολημένος και δεν θα με αναζητούσε. Οσο άκουγα το φορτηγό να ξεφορτώνει, εγώ ήμουν στο αμελκτήριο και προσπαθούσα να συνεφέρω τον Γραικό, χωρίς να θέλω βέβαια να γίνω αντιληπτός... Λίγη ώρα πριν τελειώσει το ξεφόρτωμα, σκέφτηκα να βγω έξω να με δει, μην τυχόν με αναζητήσει, ευχόμενος μόλις φύγει το φορτηγό να ξαναγυρίσω πίσω και να βρω τον Γραικό τουλάχιστον ζωντανό. Πράγματι, βγήκα έξω, προσπάθησα να είμαι ψύχραιμος, έλεγα μέσα μου ότι δεν πεθαίνει ο άνθρωπος τόσο εύκολα, περίμενα να συνέλθει και σε λίγη ώρα, προφασιζόμενος ότι έχω δουλειά, κατάφερα να τον διώξω το συντομότερο δυνατό. Δυστυχώς, όμως, μπαίνοντας στο αμελκτήριο, αντίκρισα την ίδια κατάσταση, έπεσα πάνω του και προσπαθούσα απελπισμένα να τον επαναφέρω. Πείστηκα πλέον ότι δεν υπήρχε ίχνος ζωής. Αναζήτησα σφυγμό στον καρπό, στον λαιμό, έσκυψα πάνω του να ακούσω καρδιακό παλμό, έβαλα το χέρι μου στο στόμα του για να νιώσω αν αναπνέει, έλεγξα τις κόρες των ματιών του και δυστυχώς συνειδητοποίησα ότι δεν ζούσε. Εκείνη τη στιγμή πέρασαν χιλιάδες σκέψεις από το μυαλό μου, όπως να ειδοποιήσω τη γυναίκα μου, όμως δεν θα με βοηθούσε γιατί είναι ένας ήσυχος άνθρωπος που θα πανικοβαλλόταν περισσότερο από εμένα, να πάρω τηλέφωνο την Αστυνομία, ποιος όμως θα με πίστευε αφού ήμουν μόνος μου και δεν είχα κανέναν μάρτυρα, σκέφτηκα να φύγω, να εξαφανιστώ, αλλά με σταμάτησε η σκέψη των παιδιών μου, τρία ανήλικα τότε παιδιά, με τη μεγαλύτερη κόρη μου να είναι σε προετοιμασία πανελλαδικών εξετάσεων, υποψήφια για τις ιατρικές σχολές. Βρέθηκα σε αδιέξοδο, δεν ήθελα να τιμωρηθώ για ένα αποτέλεσμα που ποτέ δεν σκέφτηκα να επιφέρω και ποτέ δεν το επιθύμησα».

Πώς εξαφάνισε τα ίχνη

Ετσι, αποφάσισε να εξαφανίσει κάθε ίχνος του νεκρού. «Κάθισα λίγη ώρα εκεί με τον νεκρό και σκεφτόμουν τι θα πω και τι θα κάνω... Εμεινα εκεί για αρκετή ώρα και, όταν ήμουν σίγουρος ότι τον σκότωσα και δεν μπορούσα να γυρίσω τον χρόνο πίσω, αναγκάστηκα να εξαφανίσω τα στοιχεία. Εβγαλα το σκαπτικό μηχάνημα, άνοιξα μια τρύπα στο σημείο όπου βρέθηκε θαμμένος, πήρα το άψυχο σώμα, το έβαλα στον κουβά, το μετέφερα στο σημείο, κατέβασα τον κουβά, μπήκα μέσα στην τρύπα και πήγα με τα χέρια μου το σώμα και το έβαλα μέσα. Στη συνέχεια το σκέπασα με τα μπάζα. Αυτή η διαδικασία δεν κράτησε πολύ, περίπου 5-10 λεπτά. Αντίθετα, το θάψιμο του αυτοκινήτου πήρε περίπου 2 ώρες... Ανοιξα σε διπλανό σημείο έναν λάκκο με τη βοήθεια του μηχανήματος, πήγα πεζός στον στάβλο, ανέβηκα στο αυτοκίνητο του Γραικού, το οποίο μετακίνησα οδηγώντας το μέχρι το σημείο που διάνοιξα και με το σκαπτικό μηχάνημα το έσπρωξα ώστε να ανατραπεί, το έριξα μέσα στον λάκκο και το σκέπασα με χώματα. Θέλω να σας πω ότι, αν ερχόταν ο οδηγός του φορτηγού χωρίς να με πάρει τηλέφωνο, θα τα έβλεπε όλα και δεν θα φτάναμε εδώ που φτάσαμε, θα με συμβούλευε σωστά ένας νηφάλιος, εγώ πανικοβλήθηκα και θέλησα να το κρύψω. Δεν έπρεπε να τον είχα χτυπήσει. Εχω μετανιώσει και για τον λόγο αυτόν, άλλωστε, άλλαξα και εγκατάσταση. Δεν μπορούσα άλλο να αισθάνομαι ότι έχω θάψει τον Δημήτρη εκεί. Ζητάω συγγνώμη. Δεν ήθελα να τον σκοτώσω, ήταν η κακιά η ώρα, το δευτερόλεπτο εκείνο που έγινε το συμβάν...».

> «Ζητάω συγγνώμη. Δεν ήθελα να τον σκοτώσω, ήταν η κακιά η ώρα, το δευτερόλεπτο εκείνο που έγινε το συμβάν...», είπε ο δράστης

«Δεν είχα συνεργούς»

Ο 46χρονος δράστης αρνήθηκε, πάντως, κατηγορηματικά ότι στις αποτρόπαιες πράξεις του είχε συνεργούς, κάτι που διερευνάται από τις Αρχές. Οπως λέει, «σε όλη τη διαδικασία ήμουν ολομόναχος. Αν υπήρχε κάποιος άνθρωπος δίπλα μου, ίσως και να με συμβούλευε διαφορετικά και να μου έδινε θάρρος ότι δεν θα κατηγορούμουν άδικα. Εκείνο το διάστημα δεν είχα καμία βοήθεια από κανέναν. Ημουν μόνος μου και για τον λόγο αυτόν έπρεπε να περάσω από τον στάβλο. Αν είχα άτομα να με βοηθούν, θα πήγαινα μετά τη δουλειά μου και το φαγοπότι κατευθείαν στο σπίτι μου. Η έρευνα περί του αν είχα ή όχι συνεργασία με Ρουμάνους είναι εντελώς ανυπόστατη και αβάσιμη. Πράγματι, υπήρξε χρονικό διάστημα που απασχόλησα Ρουμάνους, αλλά αυτό έγινε μέσα στο έτος 2017. Ακόμα και αυτοί τι λόγο άραγε θα είχαν, ακόμη κι αν πράγματι είχα τότε συνεργασία μαζί τους, να με συνδράμουν στην τέλεση ενός εγκλήματος;».